ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1897. Выдано 15. Цвѣтня. Ч. VI.

Ч. 124/орд.

Конкурсъ на посады Архідіакона и соборного крылошанина при капитулѣ.

Ч. 23.

При тутешной катедральной Капітулѣ опорожнена єсть посада Пралата Архідіакона и одного соборного крылошанина.

Съ першою получена єсть дотація 1600 зл. и вôльне мешкане, съ другою дотація 1400 зл. и вôльне мешкане.

На тіи посады, евентуально же на инну посаду Пралата або соборного крылошанина, о котрй убѣгати ся могуть священники безженнй або вдôвцѣ, розписує ся конкурсъ до дня 25. Мая 1897.

Дотычнй поданя съ прилогами належитъ Еп. Ординаріятови предложити.

От Еп. Ординарията.

Перемышль, дня 12. Цвѣтня 1897.

Ч. 533

Жертвы на будову церкви св. Іоахима въ Римѣ.

Ч. 24.

Ведля заявленя Єго Еминенціи Кардинала Фр. Єронима Марія Ґотті въ Римѣ зъ дня 19. Сѣчня с. р., Апостольского визитатора Церкви св. Іоахима, зачали ôтъ кôлькохъ лѣтъ вѣрніи зъ цѣлого свѣта складати жертвы на будову церкви св. Іоахима въ Римѣ, щобы симъ монументальнымъ дѣломъ достойно освятити память 50-лѣтного Ювилея Епископства Єго Святости Папы Льва XIII. За узбиранй гроши роспочато будову сей Церкви, котору однакъ для браку фондôвъ ніякъ не можна укôнчити, хотя ôтъ року Ювилейного 1893 уже три лѣтъ уплыло. Зваживши, якъ великихъ коштôвъ вымагати буде продовженье сей будовы, не менше и тоє, якй довги суть до сплаченя за уже роспочатй роботы, установивъ Єго Святôсть повысше згаданого Кардинала Апост. визитаторомъ реченои Церкви, додавши єму до помочи двохъ инныхъ Апост. спôвизитаторôвъ-Архієпископôвъ, который съ уповажненя Єго

Святости проситъ о заряджене дальшихъ складокъ въ епархіи въ цѣли усовершеня сего богоугодного дѣла.

Коли первый отзывъ въ той справѣ б. п. Попередника Нашого Кvръ Юліана зъ дня 22. Сѣчня 1892 Ч. 5052 (зри Вѣстникъ р. 1892 стор. 9.) зôставъ увѣнчаный успѣхомъ и щодрû лепты зъ всѣхъ деканатôвъ епархіи на тую цѣль були пересыланû, то надѣемъ ся по жертволюбивости Прч. Духовеньства, що тое и надаль причинитъ ся до осуществленя сего взнеслого памятника любови и сыновнои преданности къ Особѣ Єго Святости, заявляемои ôтъ всего католического свѣта.

Ведля порученя Є. Е. Кардинала Ґотті найлучше буде пересылати жертвы, до тут. Еписк. Консисторіи, зъ ôтки тіи станутъ отосланû до Риму пôдъ адресою одного изъ всnôввизитаторôвъ Апост. реченои Церкви.

Тое Наше возванье маєся якъ найскорше ôдвѣстити діецезаномъ въ Церквахъ такъ матерныхъ, якъ и дочерныхъ.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 3. Марта 1897.

Ч. 856 Ч. 25.

О благословеню супружествъ ц. и к. емерит. официрôвъ

Высоке ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда подъ днемъ 9. Лютого 1897 Ч. 96878. слѣдующе:

„Рескриптомъ зъ 10. Жовтня 1896 Ч. 23.624 завѣдомило В. ц. к. Министерство вѣр. и просв. що остатными часами. цивильнû Душпастырѣ благословили супружества ц. и к. официрôвъ перенесеныхъ въ станъ спочинку пронотованыхъ до службы мѣсцевои, безъ предложеня потребного призволеня войсковои власти.

Ц. к. Намѣстництво покликуючи ся на рескриптъ В. ц. к. Министерства вѣр. и просв. зъ 11. Студня 1880 Ч. 19.244 заудѣленый тутешнымъ письмомъ зъ 23. Студня 1880 Ч. 66.110 — мае честь просити о звернене уваги Ч. Урядôвъ парохіяльныхъ, що благословене супружества официра въ станѣ спочинку може наступити доперва тогды, єсли Душпастырь благословити маючій супружество, изъ предложеного п е н с і й н о г о д е к р е т у заключаючого супружество, пересвѣдчитъ ся, о можности заключеня супружества безъ призволеня войсковои власти.

Єсли заключаючій супружество, въ своимъ пенсійнôмъ декретѣ, зôставъ узнаный яко „инвалида" перенесеный въ станъ спочинку якъ слѣдуючій формуляръ оказуе:

Das k. und k. Reichs Kriegs-Ministerium findet die Übernahme Euer . . . . geboren auf Grund der stattgehabten Superarbitrierung als Invalid . . . . i . . . . in den Ruhestand anzuordnen.

Die Pensionsgebür im Betrage von järlich . . . .

wird Euer . . . . geboren vom 1-ten . . . . 189 . . unter Einem angewiesen;

або доперва пôзнѣйше узнаный зôставъ яко инвалида, або такожь наступно выкрысленый зъ евиденціи для службы мѣсцевои (що въ пенсійнôмъ декретѣ мусить бути такожь зазначено), то не потребуе заключаючій супружество призволеня войсковои власти.

Противно же, есть призволене власти войсковои до заключеня супружества потребне доконечно, для нареченого переведеного въ станъ спочинку съ пренотаціею для службы мѣсцевои, або если така пренотація послѣдовала пôзнѣйше, якъ слѣдуючій формуляръ оказуе:

Das k. und k. Reichs-Kriegs-Ministerium findet die Übernahme Euer . . . . auf Grund der stattgehabten Superarbitrierung in den Ruhestand unter Vormerkung für eine Local-Anstellung und für die Verwendung bei . . . . im Mobilisierungsfalle anzuordnen.

Die Pensionsgebühr im Betrage von jährlich . . . . . fl. . . . . wird Euer . . . . . . vom 1-ten . . . . 189 . unter Einem angewiesen.

Предложеный пенсійный декретъ намѣряючого заключити супружество официра въ пенсіи — поучитъ протое взглядного душпастыря, чи заходитъ потреба для нареченого выказати ся въ данôмъ случаю необходимо потребнымъ призволенемъ войсковои власти до заключеня супружества".

Подаючи тое высоке розпорядженье Прч. Духовеньству до вѣдомости приказуеся съ покликомъ на тутешне рѣшене зъ дня 22. Сѣчня 1881 Ч. 46, точне наблюдане тогожь въ заходячихъ случаяхъ пôдъ строгою отвѣчательностю въ разѣ невыповненя.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Марта 1897.

Ч. 26.

Ч. 919.

О переведеню легітімаційныхъ приписôвъ дотычно неслюбныхъ дѣтей.

Выс. ц. к. Намѣстництво удѣлило тутъ пôдъ д. 13. Лютого 1897 Ч. 9810 слѣдуюче розпорядженe Выс. ц. к. Министерства справъ внутренныхъ зъ дня 25. Сѣчня 1897 Ч. 31.989, которе епарх. Духовеньству подае ся до вѣдомости и до точного захованя въ даныхъ случаяхъ:

„In Abänderung des h. o. Normalerlasses vom 7 November 1884, Z. 12.350 betreffend den Vorgang bei der Einleitung und Durchführung von Legitimationsvorschreibungen unehelicher Kinder seitens der politischen Behörden, wird der k. k. Statthalterei eröffnet, dass neben der in gehöriger Form

abgegebenen Vaterschaftserklärung des unehelichen Kindesvaters eine Erklärung der unehelichen Kindesmutter behufs Durchführung der durch subsequens matrimonium eingetretenen Legitimation eines unehelichen Kindes in der Geburts-Matrik nicht in dem Sinne zu fordern ist, dass diese letztere als unerlässliche Bedingung der Durchführbarkeit der erbetenen Legitimationsvorschreibung im administrativen Wege anzusehen sei. Hingegen erscheint es vollkommen angemessen, lediglich zum Zwecke der Controle der Erklärung der als Kindesvater sich bezeichnenden und die Eintragung in die Matrik fordernden Person auch die Äusserung der Kindesmutter, soferne selbe ohne erhebliche Schwierigkeiten beschafft werden kann, einzuholen. Hienach hat die k. k. Statthalterei das Weitere zu verfügen — Die Verständigung der evangelischen Matrikenführer wird im Wege des k. k. evangelischen Oberkirchenrathes A. B. und H. B. von hier aus veranlasst. Wien am 25 Jänner 1897".

Прч. Настоятелямъ Деканатôвъ поручаєсь тоє розпоряджене на найблизшôмъ Соборчику съ Прч. Духовеньствомъ точно обговорити.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 8. Марта 1897.

Ч. 923. — Ч. 27.

Мissійнй науки О. Е. Крыницкого зъ Бобятына.

Подаєся Прч. Духовеньству слѣдуюче до вѣдомости: „Запрошенье до предплаты на „Міссійнй Науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи". Ктожь не знає о тôмъ, що добре совершена сповѣдь есть початкомъ и первымъ крокомъ на дорозѣ поправы грѣшника, и що тôлько достойне принятіе св. Тайнъ Покаянія и Евхаристіи производитъ наше внутренне освященье и оправдане? Добра але сповѣдь каючого ся и достойне принятіе Святѣйшои Евхаристіи, — се рѣчь не легка; она вымагає основного приготовленя каючои ся души на принятіе такъ важныхъ и потребныхъ св. Таинъ. А душпастырѣ, проповѣдники и сповѣдники суть власне тыми провôдниками, котрй по званю своєму маютъ вести и належито приготовляти каючихъ ся до ихъ поправы и покаянія, до ихъ нового житья християньского. Къ той цѣли але потребуютъ они и отвѣтного пôдручника зъ котрого могли бы свои вѣдомости богословскй отсвѣжити въ памяти и доповнити. Але зъôтки взяти тыхъ пôдручникôвъ? Убога наша руска література духовна и въ тôмъ взглядѣ указує свои недостатки. Кромѣ кôлькохъ короткихъ наукъ не посѣдаємъ мы основнй, вычерпуючй науки о тыхъ двохъ найважнѣйшихъ св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи. Щобы бракови тому запобѣчи, пôдписаный задавъ собѣ трудъ, и сочинивъ обширнѣйшй, вычерпуючй Науки о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи, котрй съ великимъ пожиткомъ вѣрныхъ голосити ся могутъ на Міссіяхъ духовнихь и въ св. великôмъ Постѣ·

Науки тіи міссійнй числомъ 13., обнимати будутъ около 8 аркушôвъ друку и удостоили ся апробаты Преосвященного Епископского Ординаріята зъ дня 15. червня 1896. Ч. 2167.

Предплату на тіи „Науки міссійнй о св. Тайнахъ Покаянія и Евхаристіи“ въ скôлькости тôлько 70 кр. (вразъ съ почтовою пересылкою) прошу надсилати до Печатнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли, улиця Водна ч. 10. Съ глубокимъ почтеніємъ Свящ. Емиліянъ Крыницкій парохъ въ Бобятынѣ, деканата Сокальского“.

От Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Марта 1897.

Ч. 28. Ч. 1253.

Молитвословъ „Святая Святымъ“ о. Крипякевича.

„Молитвенникъ для христіянъ-католикôвъ обряда руского: „Святая Святымъ“ выданый Всч. О. Крыпякевичемъ во Львовѣ 1896, апробованый Высокопреосвященымъ Митрополичимъ Ординаріятомъ Львôвскимъ до ч. 515/орд. зъ 9. Мая 1896, на 533 сторонахъ 16-ки содержитъ окрôмъ молитвъ звычайныхъ ранныхъ и вечѣрныхъ, молитвы относячй ся до св. сповѣди и св. Причастія; цѣлу утреню, Службу Божу св. І. Злат. и вечерню; дальше Тропары воскреснй, дневнй за всяке прошеніє и за усопшихъ; тропары и антіфоны нарочитыхъ праздникôвъ; Акафисты: къ Іисусу, Благовѣщеню Пр. Богородицы, и св. Николаю и Парыклисъ до Пр. Богородицы, — дальше 43 молитвъ на всяки потребы (въ народнôмъ языцѣ); въ кôнци Парастасъ, Пѣсни (10), пѣснь св. Амвросія, имнъ за цѣсаря, короткій мѣсяцословъ цѣлого року и пасхалія до р. 1925.

Такъ богатымъ, доборовымъ содержанємъ якъ и внѣшною формою надає ся молитвенникъ сей, щобы мôгъ припорученымъ бути Всч. Духовеньствомъ вѣрнымъ нашои діецезіи, що нинѣшнымъ подає ся до вѣдомости.

От Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. Марта. 1897.

Ч. 29. Ч. 1771.

Продовженє речинця выставленыхъ на конкурсъ парохій.

Симъ подає ся до вѣдомости, що речинецъ до 25. Цвѣтня 1897 поставленый въ цѣли убѣганя ся о парохіи, тутешнымъ розпорядженємъ зъ дня 6. Лютого 1897 Ч. 520 (Вѣстникъ епарх. Ч. II. зъ р. 1897) на конкурсъ выставленй, продовжаєся до 30. Мая 1897.

От Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 10. Цвѣтня 1897.

Ч. 1733. Ч. 30.

О торгахъ и ярмаркахъ въ дни празд.

Всч. деканальнй Уряды взыває ся щобы до конця мѣсяця Червня 1897 предложили Еп. Консисторіи выказы: въ котрыхъ мѣстцевостяхъ и въ якй дни праздничнй нашого обряда одбуваютъ ся торги и ярмарки на худобу. Точнй о томъ даты потребує Еп. Консисторія въ цѣли предложеня Выс. ц. к. Правительству, щобы усторонена зостала зъ той причины наруга нашого обряда, и народъ рускій въ праздничнй дни своєго обряда мôгъ присутствовати св. Богослуженямъ, а потребы свои економичнй мôгъ залагоджувати въ дни буденнй.

От ъ Еп. Консисторіи

Перемышль, дня 12. Цвѣтня 1897.

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили:

Ч. 1187. О. Осьмакъ Романъ на Тудорковичи дек. Варяжского.
„ 1312. „ Годованьскій Петро на Сухоровъ дек. Ярославского.
„ 1506. „ Иванецъ Іосифъ на Ременôвъ дек. Куликôвского.
„ 1872. „ Михайлôвъ Даниилъ, на Вапôвцѣ дек. Перемыско-Городского.
„ 1471. „ Кузьмакъ Іосифъ, на Гочевъ дек. Балигородского.
„ 1589. „ Чичиловичь Симеонъ, на Кобильницю руску дек. Любачôвского.
„ 1590. „ Сухій Іоаннъ, на Жапалôвъ дек. Олешицкого.
„ 1591. „ Берескій Стефанъ на Вяцковичи дек. Самборского.
„ 1634. „ Двулѣтъ Илярій на Манастырецъ дек. Горожаньского.
„ 1760. „ Чеховичь Орестъ на Сокаль дек. Сокальского.
„ 1839. „ Добряньскій Михаилъ на Ясеницю замкову дек. Старосамборского.

Презенты получили:

Ч. 878/96. О. Кмицикевичь Савинъ на Боберку дек. Затварницкого.
„ 1525/96. „ Бѣрецкій Левъ на Прелуки дек. Яслиского.
„ 1181. „ Тыховскій Левъ, на Молошковичи дек. Судововишеньского.
„ 1396. „ Прислопскій Романъ на Дубецко дек. Бирчаньского.
„ 1427. „ Билиньскій Николай на Камяну дек. Мушиньского.
„ 1691. „ Колтунюкъ Николай на Передѣльницю дек. Добромильского.

Ч. 1689. О. Олексинъ Илія на Старяву дек. Устрицкого.
„ 1393. „ Литиньскій Іоаннъ, на Чуковъ дек. Самборского.

Завѣдательства получили:

Ч. 974. О. Ильницкій Володимиръ въ Ваньковой дек. Лѣского.
„ 1312. „ Кмицикевичь Стефанъ въ Дубровици дек. Ярославского.
„ 1372. „ Паращакъ Василій, въ Мильковѣ дек. Олешицкого.
„ 1374. „ Корытовскій Володимиръ, въ Синявцѣ дек. Любачовского.
„ 1872. „ Федевъ Іоаннъ, въ Белзци дек. Потелицкого.
„ 1589. „ Загаєвичь Василій, въ Поруднѣ дек. Яворовского.
„ 1508. „ Коропась Николай, въ Ряббемъ дек. Балигородского.
„ 1509. „ Чижовичь Сімеонъ, въ Чукви дек. Самборского.
„ 1436. „ Плювакъ Михаилъ, въ Любачовѣ дек. Любачовского.
„ 1590. „ Гумецкій Александеръ, въ Олешицкои Воли дек. Олешицкого.
„ 1760. „ Ляврецкій Василій, въ Боратынѣ дек. Белского.
„ 1839. „ Брыкъ Алексей, въ Кобляньской Воли дек. Самборского.

Увольнене отъ испыта конкурсового получили:

Ч. 1600. О. Крыницкій Маркиллъ, парохъ въ Бараньчицяхъ.
„ 1623. „ Метеля Северинъ, парохъ въ Краковци.

До каноничнои институціи завозвані:

Ч. 1464. О. Пясецкій Левъ на Звертовъ, дек. Куликовского.
„ 1687. „ Скобельскій Антоній на Лосинецъ, дек. Высочаньского.
„ 1688. „ Колтунюкъ Николай на Передѣльницю, дек. Добромильского.
„ 1689. „ Олексинъ Илія на Старяву, дек. Устрицкого.

Ч. 1396. О. Прислопскій Романъ получивъ презенту на Дубецко дек. Бирчаньского.

Ч. 1583. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 13. Марта 1897 Ч. 10910 призволило на дотацію рочныхъ 300 злр. зъ фонда религійного для сопомочника пароха въ Вислоку нижномъ на два роки.

Ч. 1708. О. Пастернакъ Іоаннъ парохъ въ Тылявѣ получивъ 6 недѣльну отпустку для поратованя здоровля.

ЖЕРТВЫ.

Ч. 1122. Преосвященый Епископъ *Константинъ* зложили на миссіи католицкі квоту 20 зл.

Ч. 1166. Вплынувшй жертвы на рôжнй богоугоднй цѣли:
1. для Святѣйшого Отца 224 зл. 20 кр.
2. на миссіи духовнй 25 зл. 50 кр.
3. на св. мѣстця 10 зл.
4. на церковъ св. Іоакима 12 зл. 25. кр.

НЕКРОЛОГІЯ.

О. Яремкевичь Петро, парохъ въ Вербици уп. 11. Лютого 1897.
„ Пундыкевичь Александеръ, парохъ въ Ваньковой уп. 18. Лютого 1897.
„ Секела Григорій, парохъ въ Лѣску уп. 6. Цвѣтня 1897.

Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Преч. Клира.

От Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Цвѣтня 1897.

Константинъ,
Епископъ.

Зъ друкарнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли.